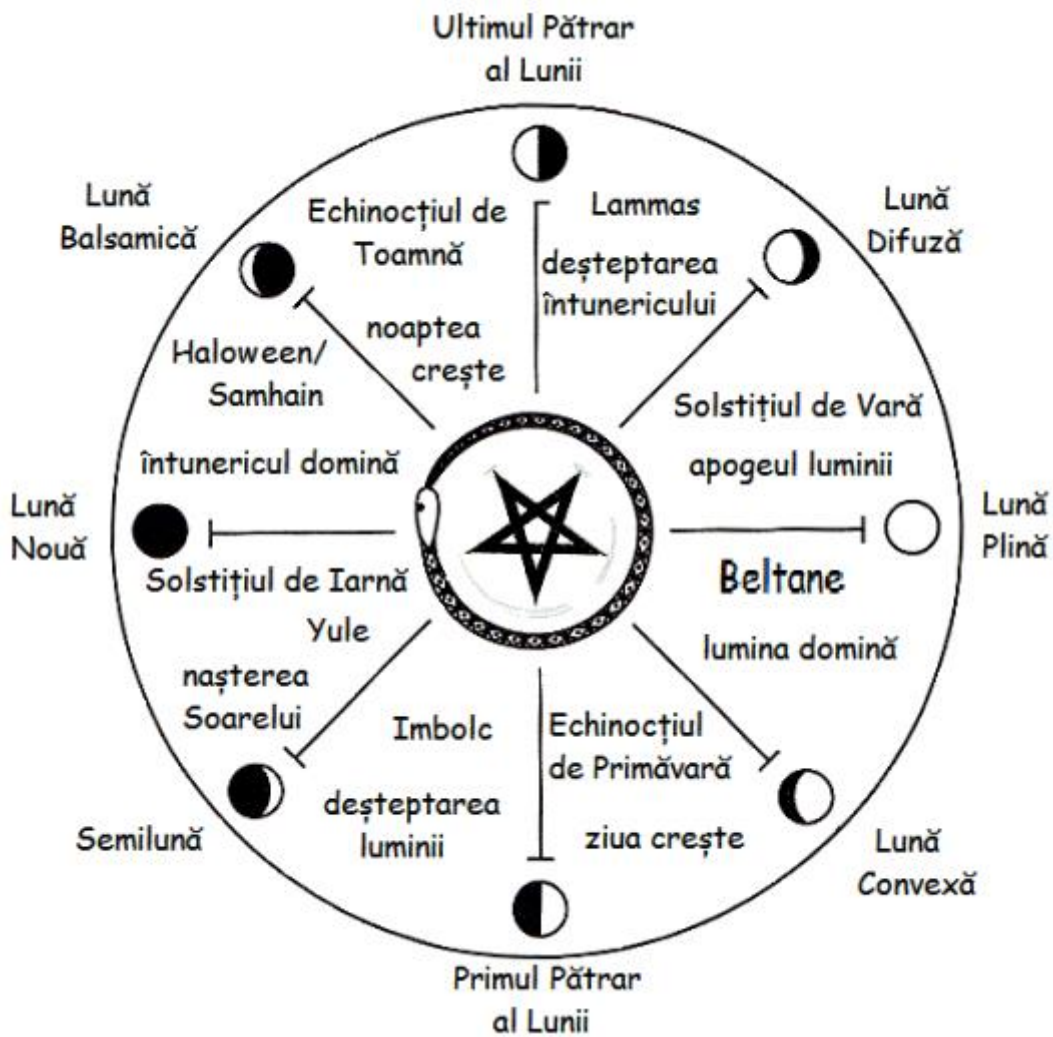

SĂRBĂTORILE SATANICE

Sărbătorile satanice au la bază ciclurile naturale. Religia cunoscută ca satanism este religia originală a omenirii. Sărbătorile listate mai jos precedă creștinismul cu sute și mii de ani. Datorită faptului că Biserica Creștină nu a putut omorî pe toată lumea, aceasta a luat sărbătorile păgâne și le-a creștinat, în încercarea de a converti cât mai mulți oameni posibil.

Adevărul din spatele tuturor acestor date speciale este acela că planetele și lumea astrală intră în anumite alinieri, prin care anumite lucrări sunt împuternicite, primind un avânt și o putere aparte, lucruri de care aceste lucrări nu ar fi beneficiat dacă ar fi fost începute în alte perioade ale anului. Covanurile antice se întruneau regulat în timpul Lunii pline și în timpul datelor speciale enumerate mai jos, deoarece energiile planetare și astrale erau foarte puternice în aceste perioade ale anului. Pentru a îndepărta în mod sistematic cunoștința spirituală și puterea din rândul gentililor, Biserica Creștină a furat aceste sărbători și le-a înlocuit cu gunoaie lipsite de sens. Aproape fiecare lucru are o parte adevărată și una falsă; se poate vedea clar minciuna creștinismului prin faptul că totul în acea religie scârboasă a fost furat din religiile originale și înlocuit cu locuri, ceremonii și caractere impoștore care nu mai poartă absolut nimic spiritual în ele. Un alt exemplu este munca neobosită depusă de creștinii fundamentalisti care au lucrat din greu pentru a distruge și ultimele obiceiuri păgâne/satanice, caracteristice sezonului Yule și a Solstițiului de Iarnă – cum ar fi îndepărtarea lui Moș Crăciun, a pomului de crăciun (care în antichitate era numit „pomul de yule”) și orice alte urme care mai indică adevăratele origini ale sărbătorilor gentile de iarnă – și pentru a le înlocui în exclusivitate cu gunoiul relaționat nazarineanului. Pentru mai multe informații și cercetare, scrie „martorii lui Iehova” împreună cu „sărbătorile păgâne” pe google.ro... există o grămadă de informații clare care dovedesc fără urmă de îndoială că aceste sărbători NU AU ABSOLUT NIMIC DE-A FACE CU CREȘTINISMUL.

Nazarineanul fictiv nu are nimic de-a face cu crăciunul. Crăciunul coincide cu Solstițiul de Iarnă și cu sezonul Yule – cea mai scurtă zi a anului. 25 decembrie este ziua de naștere a Zeului persan Mithra. Tot pe această dată romanii țineau sărbătoarea „Saturnalis.” Pomul, decorațiile,

coptul, darurile și celebrarea NU AU NIMIC de-a face cu nazarineanul. Acestea sunt datini care au supraviețuit din sărbătorile păgâne. Într-adevăr pomul de yule este un simbol al sufletului uman, în care trunchiul simbolizează șira spinării, ramurile simbolizează cele 144,000 de nadii (canale prin care circulă vril-ul/chi-ul/puterea vrăjitoarească), iar becuțele simbolizează nadiile care sunt iluminate de energia kundalinică satanică. Steaua din vârful pomului simbolizează șarpele Kundalini ridicat în totalitate.

„Ostara” este o sărbătoare păgână celebrată între 21-23 martie la echinocțiul de primăvară. „Paștele” a fost furat de la Astaroth. În mod inițial, Paștele era cunoscut sub numele de „Ashtar.” Această sărbătoare coincide cu Echinocțiul de Primăvară, când ziua și noaptea sunt egale. Era cunoscută sub numele de „Eastre” la anglo-saxoni. Ca Zeiță a fertilității, Astaroth a fost asociată cu iepurii și ouăle. Creștinii au furat această sărbătoare și i-au sucit sensul. Alte nume pentru această sărbătoare le includ pe acelea de: Easter, Eastre, Eos, Eostre, Ester, Estrus [Estrus este atunci când un animal se află în călduri; sezonului de împerechere], Oestrus, Oistros și Ostara. Din nou, „mielul lui Dumnezeu” a fost furat din zodia Berbec, care are loc în fiecare primăvară – în aceeași perioadă în care este celebrată și sărbătoarea creștină a „paștelui.”

„Ziua morților” corespunde sărbătorii „Halloween/Samhain.”

„Adormirea maicii domnului” coincide cu sărbătoarea „Lammas” din timpul Solstițiului de Vară. Pentru mai multe informații, vezi articolele de pe site-ul *Creștinismul expus*.

YULE/SOLSTIȚIUL DE IARNĂ

22-23 decembrie

Cu toate că Solstițiul de Iarnă începe pe 21-22 decembrie, ziua de 23 decembrie este o zi foarte personală a Tatălui Satan. Soarele intră semnul caprei (Capricorn) care este un simbol a lui Satan. Noaptea de 22 decembrie – ajunul lui 23 este cea mai sacră sărbătoare satanică (acest lucru mi-a fost dictat de El personal). Este prima zi după cea mai lungă noapte a anului. Ne ațintim privirile spre noi începuturi, pe când zilele încep să se lungească iar anul își continuă cursul. Acesta este un timp de sărbătorire intensă și devotament pentru Lordul Satan. Indulgența, decorarea casei, reunirea și sărbătorirea cu familia. Dacă vrei să îți iei angajamente personale, acesta este un bun timp pentru a face acest lucru.

La apogeul ritualului, angajamentele personale pot fi scrise pe o hârtie, după care aceasta să fie arsă. Tatăl Satan este întotdeauna gata să ne ajute cu tăria de care avem nevoie pentru a ne urma și materializa intențiile. După ceremonie, ar trebui să se sărbătorească intens.

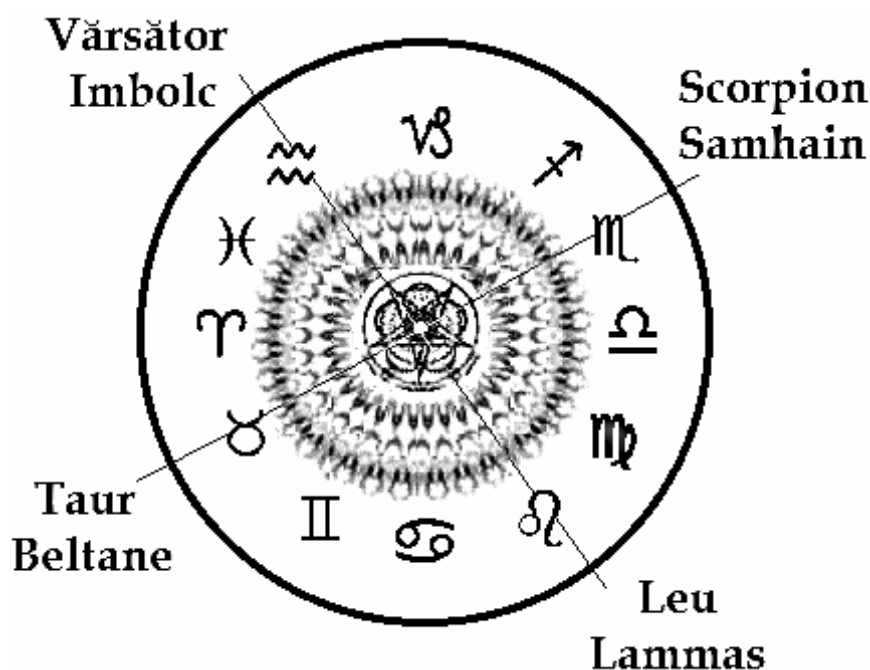
Sărbătorile Yule sunt un timp de indulgență și de plăcere în aspectele fizice și materiale ale vieții. În fapt, pomii de crăciun și ghirlandele sunt de origine păgână, așa că nu avem nici un motiv pentru care să nu celebrăm aceste sărbători cu familiile noastre. Oferirea de daruri, coptul și gătitul, decorațiile. ADEVĂRATUL sezon Yule este despre așa ceva și nicidecum despre gunoiul împuțit al nazarineanului.

IMBOLC/PRAZNICUL FOCULUI

Sărbătorit la începutul lui februarie

Atât de multe dintre tradițiile și sărbătorile noastre au fost distruse și corupte. Cercetând originile sărbătorii Imbolc, am dat de multe înfundături și de ritualuri wicca lipsite de orice sens. Am cerut ajutorul Demonilor și Tatăl Satan mi-a apărut pentru câteva secunde, spunându-mi „gândește-te la foc.”

După puțină vreme, am realizat că aceasta este o tradiție a focului. „Praznicul focului.” O celebrare a focului. Această sărbătoare are de-a face cu tot ceea ce ține de foc. Focul este o parte importantă în Satanism. Imbolc/Praznicul focului cade exact între Solstițiul de Iarnă și Echinocțiul de Primăvară. Tehnic, acest praznic se sărbătorește atunci când Soarele atinge 15° în Vărsător.

În timpurile antice, sărbătorile erau ținute nu pe dați fixe, ci în acord cu ciclurile Lunii și ale Soarelui. Prin celebrarea acestei sărbători atunci când Soarele atinge 15° în Vărsător, aceasta primește o putere aparte deoarece la acel moment are loc o aliniere specială. Pătrările fixe cunoscute drept Sabaturi, sunt niște momente excelente pentru vrăji și lucrări magice,

întrucât acestea beneficiază de un avânt suplimentar datorită alinierii Soarelui, în special dacă implică elementul foc: magie cu lumânări sau invocarea și direcționarea elementului foc.

În antichitate, oamenii sărbătoreau până dimineața în jurul focurilor de tabără. Mâncarea tradițională de Imbolc include clătitele și bliniile. Datorită formei lor rotunde și a culorii aurii, acestea simbolizează întoarcerea Soarelui – eveniment celebrat de această sărbătoare. Emfaza pe foc reprezintă întoarcerea vremii calde, a primăverii și a scânteii vieții/fertilității pentru următorul sezon de semănat.

Elementul foc este elementul creației și a începuturilor. Multe covanuri consideră că această sărbătoare este semnificativă pentru inițierea noilor membrii. Acesta este un timp excelent pentru întreținerea dedicării pentru Satan.

- Magie cu lumânări;
- Piromanție (divinație prin foc):

Folosirea focului pentru a prezice evenimente sau pentru a divina viitorul; intensitatea flăcărilor, forma pe care o iau, direcția în care acesta se înclină și/sau imaginile pe care le vezi în flăcări sunt toate forme de practicare a piromanției.

- Focurile de tabără;
- Magie de foc; folosind elementul foc:

Magia de foc este amplificată prin invocarea și direcționarea elementului foc. Magia de foc include:

Magia de foc; folosind elementul foc. Magia de foc este amplificată prin invocarea și direcționarea elementului foc. Magia de foc include: confidență, faimă, succes la jocurile de noroc, plăcere, asigurarea popularității/carismei, sporirea sănătății și a vitalității, vindecare, protecție, succes, putere magică, creativitate, entuziasm, energie, vigoare, schimbări majore, adaptabilitate, atracție, schimbări bruște, stimulare, dobândirea controlului, schimbarea norocului și incitarea justiției/dreptății. Răzbunare, mânie, poftă

sexuală pură și gratificare trupească, curaj, determinare și tot ce ține de domeniul inamicilor. Pentru incitarea accidentelor, incendiilor și a rănilor. Încredere de sine, atletism, forță, energie magică pentru magia neagră, intensitate. Incită poftă, energie, forță, energie sexuală, dinamism, dragoste pasională, dorință fizică, curaj, tăria voinței și atletism (în special cel competitiv). Bun pentru auto-împuternicirea dinaintea lucrărilor de magie neagră. Atunci când este folosit în magia neagră, focul, spre deosebire de pământ, este folosit pentru a produce atacuri bruște, accidente, vărsare de sânge, violență și ură bruscă. Focul mai poate fi folosit și la incitarea războaielor, anarhiei și a cruzimii. Atunci când este evocat și direcționat în mod corespunzător, elementul foc va crește temperatura oricărui obiect sau ființă în care este direcționat.

- Meditație pe foc:

Șezi în fața unui foc sau aprinde o lumânare și concentrează-te pe țelurile tale pentru următoarele șase luni. Ce intenționezi să realizezi? Cu privire la ce anume te simți ambițios? Le poți nota pe toate în cartea ta neagră, astfel încât de Lammas (Sărbătoarea recoltei) să îți poți evalua realizările.

- Meditație pe Kundalini (șarpele de foc);
- Invocarea elementului foc și meditația pe acesta.

Covanurile ar trebui să sărbătorească și să lucreze în grup pe cele enumerate mai sus.

Cele de mai sus reprezintă doar un ghid; simte-te liber și modifică-le în așa fel încât să ți se potrivească ție; folosește-ți creativitatea întrucât focul aparține principiului creativ!

AJUNUL LUI BELTANE

30 aprilie

Beltane (pronunțat b'yal't'n) este o sărbătoare străbună a fertilității. Sărbătorile fertilității își au originile în Mesopotamia Antică. În timpul ospetelor aveau loc orgii, pentru a se încuraja fertilitatea animalelor alimentare și a culturilor agricole pentru anul care urma. În Calendarul satanic, Beltane este direct opusă sărbătorii Samhain (Halloween), deoarece Samhain este ținut în perioada secerișului. De asemenea, Beltane celebrează reîntoarcerea soarelui, a semănatului și a renașterii primăverii.

În Mesopotamia Antică, acest rit al fertilității era cunoscut ca „Zagmuku,” fiind sărbătorit la prima Lună nouă după echinocțiul de primăvară. De asemenea, anticii sărbătoreau și recolta, direct opusă lui Zagmuku, care era originalul Samhain. Deoarece sărbătoarea era concentrată pe renaștere, epopeea originală a creației – Enuma Elis – era recitată în a patra zi a festivalului, festival care se întindea pe o perioadă de 12 zile. În mod inițial, sărbătoarea era ținută în cinstea Zeului sumerian Enlil (Baal), de aici provenind și numele de „Beltane.” În Mesopotamia, festivalul de Anul Nou era celebrat și pentru a reafirma legătura dintre Zei și comunitate, în care comunitatea era reprezentată de către rege în ritualul de la Templu; acesta era responsabil pentru tendința de armonie continuă a pământului, fiind totodată și cel care dădea socoteală înaintea Zeilor. Regele alături de marea preoteasă intrau în sanctuarul lăuntric al ziguratului*, unde amândoi întrețineau un ritual sexual. Anul satanic se bazează pe ciclul natural. Cele opt Sabaturi sunt formate din cele 2 echinocții și 2 solstiții ale anului solar (666), și din cele 4 dăți ce se găsesc la jumătatea distanței dintre ele. Echinocțiile și solstițiile se bazează pe mișcarea soarelui. Aceste patru puncte sunt evenimente cosmice bazate pe mișcările pământului și a soarelui, simbolizând interacțiunea dintre lumină și întuneric. Pentru multă vreme această dată a fost considerată un „punct puternic” al zodiacului, fiind simbolizat de taur, una dintre figurile „tetramorfe” înfățișate în cărțile de tarot (celelalte trei sunt leul, vulturul și spiritul).

De asemenea, acestea pot fi văzute și în sfinxul egiptean. Astrologii numesc aceste patru figuri „cele patru semne fixe” ale zodiacului (Taurul, Leul, Scorpionul și Vărsătorul), acestea aliniindu-se în mod natural cu cele patru mari Sabaturi ale vrăjitoriei.

Beltane se găsește la mijlocul dintre punctul vernal și solstițiul de vară. Datorită alinierii pământului la această dată importantă, comunicarea telepatică cu Zeii precum și cu lumea spiritelor este foarte deschisă. Este o perioadă excelentă de a comunica cu Demonii. Beltane începe la apusul soarelui, în seara de 30 aprilie. Acest obicei provine de la celți, care întotdeauna își socoteau zilele de la un apus de soare la următorul apus de soare. Apusul soarelui era momentul în care druizii** aprindeau focurile lui Baal, pe culmile dealurilor. Focurile de Beltane simbolizau scânteia vieții și a fertilității. În mod tradițional, aceste focuri erau alimentate cu lemne de la nouă tipuri diferite de pomi și erau aprinse pe niște grătare sacre, special amenajate. Grătarul era creat prin marcarea unui pătrat pe pământ, care mai apoi era împărțit în opt pătrate mai mici. Gazonul de pe cele opt pătrate exterioare era săpat și îndepărtat, lăsându-se intact al nouălea pătrat din mijloc. Focul de Beltane mai simboliza și vatra centrală a comunității. Aceste vetre locale sacre reprezentau misticismul focului divin din mijlocul tuturor lucrurilor, a cărei licărire de viață este susținută de fiecare dintre noi.

Ajunul Beltane era în mod tradițional celebrat în nud, cu orgii sexuale. După serbarea intensă, cuplurile se împărțeau, săreau prin flăcările focului de tabără și mergeau prin pădure până în zori, întreținând relații sexuale toată noaptea. Hainele sau a robele pentru ritual erau prea periculoasă atunci când se sărea prin flăcări. Vitele, care dimineața următoare erau duse la pășunile de vară, erau adesea mânate între două astfel de focuri de tabără (combustibilul favorit al acestor focuri, era lemnul de stejar). În timpul celebrării se dansa nud în jurul armindenului. Armindenul deriva din obeliscul egiptean și reprezintă falusul (penisul) erect. Acesta era din lemn de mesteacăn: lemnul purificării.

În cuvintele vrăjitorilor Janet și Steward Farrar, sărbătoarea Beltane a fost în principal un timp de „... exprimare fără jenă a sexualității și a fertilității

umane." Astfel de asociații includ în mod evident simbolismul falic al armindenului dar și echitația. Chiar și rima aparent nevinovată a unui copil de grădiniță: „călăresc un cal cocoș spre crucea Banburry...” păstrează amintirea acestei sărbători. Și următoarea frază „...pentru a vedea o doamnă delicată pe un cal alb,” se referă la călătoria anuală a „doamnei Godiva” prin Coventry. În fiecare an, timp de aproape trei secole, un sat a adoptat acest ritual păgân, până când Puritanii au pus capăt obiceiului.

Alte obiceiuri de arminden includ plimbatul de-a lungul marginilor proprietății cuiva – plimbări în cadrul cărora i se reparau gardurile, i se fixau pietrele de hotar sau i se făceau acestuia hornuri pentru fum – participări la turnee de tras cu arcul, dansuri, ospete, muzică, băut, toți fiind foarte indulgenți. În Egiptul Antic, festivalul de primăvară al fertilității, celebrat în perioada lui Het-Her, a fost cunoscut ca „Festivalul uniunii vesele.” Energia semnului pământ din Constelația Taurului reprezintă fertilitatea și începutul perioadei de vegetație; uniunea dintre soare și lună simbolizează fuziunea masculului (elementul solar) cu femela (elementul lunar). Egiptenii celebrau această sărbătoare cu artă, muzică, dans, spectacole și acte sexuale.

Ministerele Joy of Satan lucrează din greu să curețe satanismul de toată vermina iudeo-creștină cu care acesta a fost infestat de-a lungul secolelor. Un alt nume al sărbătorii de pe 30 aprilie este „festul Valburg.” Refuzăm să numim această noapte „Walpurgis” deoarece „Walpurgis” este numele unui sfânt creștin. În Germania, cu mulți ani în urmă marile Sabaturi erau ținute pe vârful Brocken din munții Harz. Odată mulțimea adunată, ospetele și orgiile durau până în zori, petrecându-se intens, cu dansuri în jurul unui uriaș foc de tabără.

Sărbătoarea Valburg este o sărbătoare a fertilității, care datează încă de pe vremea vikingilor. Festivalul era răspândit în toată Europa. Se spune că în această perioadă, voalul dintre Pământ și astral/lumea spiritelor este foarte subțire. Ceea ce se petrece în această noapte, în special la miezul nopții (30 aprilie – 1 mai), poartă o semnificație specială. Toate ritualurile, magia, comunicarea cu spiritele și alte practici asemănătoare sunt mult mai puternice în această noapte sacră.

SOLSTIȚIUL DE VARĂ

23-24 iunie

Solstițiul de vară începe atunci când Soarele atinge gradul 0 în semnul zodiacal Rac. Solstițiul de vară este unul dintre cele patru sărbători anuale majore dedicate în cinstea Soarelui; celelalte sărbători majore încep cu solstițiul de iarnă de pe 21 decembrie, când Soarele atinge 0° în Capricorn. Celelalte două sunt echinocțiul de primăvară, când Soarele atinge 0° în Berbec și echinocțiul de toamnă, când Soarele atinge 0° în Balanță.

Toate sărbătorile satanice (originare păgâne) au fost corupte și înlocuite cu caractere biblice false și impoștore, cu legende fictive și cu practici total nerelaționate sărbătorilor originale. Acest lucru a fost comis de către Biserica Catolică cu scopul de a îndepărta cunoștințele spirituale și oculte. Pentru mai multe informații, vezi articolul Anul furat

Sărbătorile satanice, pe lângă faptul că sunt zile de festivități și celebrări, sunt și momente speciale în care comunicarea astrală este foarte facilitată, iar lucrările de vrăjitorie sunt mult îmbunătățite (în acord cu natura sărbătorii). La baza tuturor se află alchimia. Pentru cei care lucrează pe Magnum Opus, pentru a-și spori propriile puteri și pentru a-și întări sufletul, aceste zile sunt foarte importante pentru diferite aspecte ale lucrării. De exemplu, lucrarea Magnum Opus ar trebui început la ora 3 AM, în ziua în care soarele intră în Berbec.

„Mielul lui Dumnezeu” a fost furat din semnul zodiacal Berbec. Simbolul pax (vezi imaginea din dreapta) apare adesea în picturile în care e redat nazarineanul, a fost de asemenea furat și corupt din portativele runice Chi și Ro. Biserica Catolică a înlocuit Solstițiul de vară cu „Nașterea Sf. Ioan Botezătorul.”

Sărbătoarea solstițiului de vară a fost înlocuită, de către Biserica Catolică, cu „sărbătoarea Sfântului Ioan”.

666 este numărul soarelui. Pentru mai multe informații cu privire la numărul 666, vezi articolul *Simboluri satanice*. Pe 21-22 iunie, când soarele atinge 0° în Rac, puterea chakrei solare este amplificată în mod drastic.

- Lucrările magice care implică soarele sunt cu mult intensificate în această perioadă
- Lucrările atât pe chakra inimii cât și pe chakra plexului solar sunt cu mult amplificate în această perioadă.
- Comunicările cu entitățile astrale precum elementarii: zâne, gnomi, etc., sunt cu mult accentuate în această perioadă.
- Ca și de Halloween, pătura dintre material și astral este foarte subțire, ceea ce face comunicarea cu Demonii să fie mult mai ușoară.
- Magia care implică elementul foc este foarte facilitată.
- Ajunul Solstițiului de vară are o foarte lungă tradiție, fiind noaptea în care divinația se poate realiza mult mai ușor și cu mai multă acuratețe.
- Magia legăturilor de dragoste este de asemenea mult consolidată în ajunul solstițiului de vară.
- Aceasta este de asemenea o excelentă și o puternică perioadă pentru infuzia ierburilor, a cristalelor și a altor unelte de natură solară.
- Această dată este de asemenea o perioadă favorabilă pentru începerea lucrărilor de vindecare, deoarece soarele este vindecătorul ezoteric.
- Lucrările care au de-a face cu infuzia apei cu energie de la soare și/sau vindecătoare, fac de asemenea parte din tradiția acestei perioade.
- Crearea și binecuvântarea baghetelor (foc), binecuvântarea cărților de Tarot.
- Vrajile și lucrările runice, sunt de asemenea favorizate în acest timp deoarece runele sunt elemente ale focului.
- Procurarea ierburilor pentru magie, în special cele care sunt folosite pentru magia solară/a focului și/sau vindecătoare.

În timpurile antice, festivitățile și celebrările din cadrul acestei sărbători importante includeau aproape întotdeauna focurile lui Baal (focuri tradiționale de tabără). Elementul foc reprezintă forța-vieții, viața însăși.

Moartea este rece și apăsătoare. Focul este cald și plin de viață. Aceia dintre noi care au condensat forța-vieții în ei înșiși, știu cât de fierbinte poate fi aceasta, precum e șarpele Kundalini. Albul este culoarea tradițională a acestei sărbători.

Dansurile în cerc sau cele șerpuitoare, orgiile sexuale, toleranța și ospetele fac toate parte din tradiția Solstițiului de vară. Tradiția aprinderii focurilor lui Baal și aceea în care se sare prin flăcările acestuia, a supraviețuit încă din timpurile antice.

„În ciuda încercărilor bisericii de a eradica toate tradițiile păgâne, aprinderea focului de tabără în ajunul Solstițiului de vară, a supraviețuit fervent în cele mai multe comunități creștine.”¹

Druzii antici celebrau unificarea „Cerului cu Pământul.” Însemnătatea acesteia e centrată pe chakra inimii. Creștinii au furat „cerul” și „pământul” din taoism, acestea fiind cuvinte de cod pentru chakra coroanei (cer) și chakra bazei (pământ). În unele doctrine, „Iad” este un cuvânt-cod pentru chakra bazei, pământul patronând peste chakra inimii; însă în cazul „unificării” la care se face referire aici, aceasta este unificarea energiilor chakrei bazei cu a celei a coroanei, convocate în dreptul chakrei inimii. În această zi este sărbătorită unirea elementului apei cu cel al focului.

Ritualurile voodoo sunt de asemenea tradiționale în această perioadă, supraviețuind de secole.

„Îndată ce tobele creșteau cadența, cântăreții fredonau cântecul ritualic, iar o dansatoare pășea în cercuri și începea un dans ritualic, imitând mișcările șarpelui. În freneticul grup de dans care urma, dansatorii își rupeau hainele și dansau nud până ce ritualul se termina, ca întotdeauna, cu o orgie sexuală.”²

¹ Magical Celebrations: MIDSUMMER of the Summer Solstice, de Anna Franklin © 2002

² The Folklore of American Holidays, First Edition Medieval Celebration by Daniel Diehl and Mark Donnelly © 2001

LAMMAS/LUGHNASADH

1 august

În construcție. (Ministerul Bucuria lui Satan face cercetări cu privire la adevăratul înțeles a acestor sărbători). Cărțile și resursele new-age aberează prea mult în ceea ce ține de toate aceste zile ale anului, ignorând adevăratele fundamente spirituale din spatele lor. Vom actualiza datele cu sărbătorile respective, atunci când vom avea informații precise despre acestea. Toate aceste date ale anului sunt perioade puternice din punct de vedere spiritual și, totodată, sunt și zile de petrecere și sărbătoare.

SAMHAIN/HALLOWEEN

31 octombrie

Aceia care îi sunt apropiați lui Satan, sunt cu toții prea conștienți de faptul că acesta este sătul de toate afirmațiile și susținerile iudeo-creștine cu privire la satanism, la sărbătorile pe care le celebrăm și mai ales cu privire la CEEA CE EI AFIRMĂ CĂ SATAN ESTE.

- SATAN NU ESTE UN MONSTRU DE HALLOWEEN
- SATAN NU ESTE UN VAMPIR, STRIGOI SAU JEFUITOR DE MORMINTE
- SATAN NU ARE COARNE ROȘII ȘI COADĂ
- SATAN NU ARE NIMIC DE-A FACE CU CIMITIRELE, MOARTEA, SCHELETELE SAU GROAZA

ACESTE GUNOAIE VIN DE LA CREȘTINI. SUNT FOLOSITE PENTRU A-L BLASFEMIA, DENIGRA ȘI RIDICULIZA PE SATAN. LA FEL STAU LUCRURILE ȘI CU DEMONII SĂI.

Halloween este sărbătoarea favorită a multora dintre noi. Eu personal iubesc filmele horror, etc. Însă problema e felul în care toate acestea au fost sucite pentru a portretiza o imagine insultătoare a lui Satan și a Zeilor originali (care acum sunt etichetați ca Demoni).

Întreabă-te cum te-ai simți dacă oamenii ar ieși pe străzi purtând tot felul de măști hidoase care să facă referire la tine, la familia ta sau la cei dragi ție.

Tatăl Satan ar trebui să fie respectat în această perioadă a anului, nicidecum batjocorit de toți aceia care cred și se grozăvesc la tot ceea ce creștinismul dictează despre acesta. Cât de mult crezi că ar supraviețui cineva, dacă ar ieși pe străzi cu o mască batjocoritoare la adresa nazarineanului? Cel mai probabil, acesta ar ajunge să fie atacat de creștini. La fel s-ar întâmpla și dacă Hollywood ar produce un film care să-l prezinte pe nazarinean și cohorțele sale ca monștrii scârboși.

Halloween este un timp bun pentru costume, monștrii și fantome, imagini ale morții și așa mai departe. O perioadă în care să fi creativ și indulgent. Este una dintre sărbătorile noastre principale, însă imaginile negative la adresa lui Satan trebuie să înceteze. Acesta s-a săturat de toate acestea și a informat Clerul că el nu aprobă astfel de insulte. Pentru prea multă vreme, prea mulți sataniști au urmat ideile CREȘTINE despre Satan și Demonii săi, au urmat ceea ce CREȘTINII pretind că el este și ceea ce EI afirmă despre satanism... în loc să-l vadă pe Satan pentru ceea ce el este CU ADEVĂRAT, fără toate nuanțele false și sucite răspândite de creștinism.

DESPRE SAMHAIN:

În mod original Halloween era cunoscut ca Samhain – un cuvânt celtic care înseamnă „sfârșitul verii.” În antichitate, religiile aveau la bază Natura, iar omenirea trăia în acord cu pământul, cu schimbările sezoniere și cu schimbările stelelor pe cer. Aceasta este esența satanismului: ceea ce este natural.

Tema sărbătorilor, a ceremoniilor și a celebrărilor era centrată pe ciclurile majore ale anului și pe cultivarea pământului. Samhain a fost un timp al recoltei și a sfârșitului de an, un timp de pregătire; depozitarea recoltei și pregătirea pentru iarna moartă. Ajunul lui 1 noiembrie a fost ajunul Anului Nou la celți. Această sărbătoare a fost un timp al culesului, un timp al sfârșiturilor și al morții, întrucât plantele începeau să moară și începea să se instaleze vremea rece. Samhain mai era și un timp în care morții erau onorați. Druizii obișnuiau să facă focuri de tabără uriașe – pe care le considerau sacre – în onoarea noului an celtic.

Mulți au crezut că a existat un zeu celtic al morții, cunoscut ca „Samhain.” În urma cercetărilor extinse efectuate de mulți oameni de știință, aproape toți cad de acord că acest zeu nu a existat. Aproape toate sursele în care era menționată zeitatea morții cunoscută ca „Samhain” sunt CREȘTINE, acestea neavând (ca de obicei) NICIO referință legitimă care să le susțină afirmațiile. Samhain era sărbătorit cu mult înainte ca creștinismul să preia sărbătorile păgâne. Intrusa religie creștină i-a considerat pe toți Zeii

religiilor antice drept „diabolici” și, prin urmare, de nedorit în special în timpuri de „primejdie” pentru „sufletul oricărui bun enoriaș.” Acesta este motivul pentru care creștinismul a suprimat „ritul morții” și l-au înlocuit cu relativ recenta „ziua a morților.”

Trick or Treat (ne dați ori nu ne dați) își are originile în Irlanda, unde cerșetorii mergeau din poartă-n poartă pe data de 31 octombrie, cerând de bogdaproste. Darurile erau pentru „Muck Olla,” un Zeu despre care se spunea că ar distruge mâinile tuturor aceluia care nu erau generoși. Bineînțeles că fantomele, vampirii și strigoii au fost asociați cu această sărbătoare datorită temerii de moarte a oamenilor, iar Samhain era o sărbătoare a morții.

ECHINOCTIUL DE PRIMĂVARĂ

21-23 martie (când Soarele atinge 0° în Berbec)

Acesta este momentul în care se încep marile lucrări, cum e Magnum Opus – care este început la ora 3:00 AM, ora lui Satan.

ECHINOCTIUL DE TOAMNĂ

21-23 septembrie (Soarele atinge 0° în Balanță)

Echinocțiile sunt momente bune pentru începerea lucrurilor. Ritualuri prin care pui lucruri în acțiune.

– *Înalta Preoteasă Maxine Dietrich*